ANUL XIII.— No. 2087. ❋ 6 PAGINI 3 LEI Marți 23 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHI

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60 Redacția și provincia 3.26.69

Ripensia a câștigat „Cupa României"

ASPECTE

In timp ce legea cumulului, votată de nu știu câți ani de Corpurile Legiuitoare, a început să-și impună autoritatea și principiul lui «ori una, ori alta», Ripensia, în necazul adversarilor, nu s'a mulțumit, anul acesta, numai cu campionatul național, ci și-a însușit eri și mult râvnita Cupă a României.

Treabă e asta?

Pe vremurile acestea de criză, când Juventus-ul cedează cu 2-8 Hungariei, iar Universitatea aleargă cu limba scoasă după două puncte, în lăcomia ei fără margini, Ripensia pune mâna pe campionat și înhață totdeodată și Cupa României...

E un scandal fără margini, împotriva căruia, luând partea cluburilor în suferință vom protesta cu toată energia!...

Este inadmisibilă o astfel de îndrăsneală. Gestul de eri al Ripensiei constitue o adevărată sfidare și un adevărat act de provocare la adresa celorlalte cluburi.

In mijlocul frământărilor de astăzi și a vremurilor turburi pe care le trăim cu toții, postura Ripensiei este din cale afară de îndrăsneață.

Din parte-ne, încăodată, nu avem decât cuvinte de înfierare la adresa acestei Ripensii cumularde, care, deja deținătoare a unui post de campioană, a luat eri pâinea dela gură Unirii Tricolor, furându-i Cupa României

❋

Fapta de eri e cu atât mai condamnabilă, cu cât simpaticul Sucitulescu, dela Unirea Tricolor, dase sfoară în mahala că va bea șampanie din Cupa României:

— Serios, dom'le? l-a întrebat lumea, neîncrezătoare.

— Serios, ce dracu. Dacă vă spun eu că Duminică seara beau șampanie din Cupă, așa este...

— Domnule Sucitulescu, dar să nu ne duci cu zăhărelul...

— Imi pare rău. Am spus un lucru, e sfânt.

— Vasăzică, s'a aranjat: venim să te vedem când vei goli Cupa cu șampanie...

— Veniți. Vă aștept...

— Putem să ne aducem și nevestele?

— Mă rog, cum vă poftește inima...

— Dom'le să nu cheltuim parale de pomană cu tramvaiul...

— Nici o grijă. Duceți-vă liniștiți acasă.

— Vasăzică...

— Aoleu, dar toți sunteți Toma Necredinciosul...

— Care Dobay, Ce Dobay? S'a hotărât aseară în comitet că-i batem pe Ripensia, — îi batem. Nu vă închipuiți cumva că cogeamite comitetul, cu Nea Nicu în frunte, o să-și dea vot de blam acuma, de frica Ripensiei. Ii mâncăm, nu altceva...

— Să vă audă Dumnezeu...

— Ne-am pus bine și cu el. Am dat și acatiste la biserică. Suntem în regulă, ce mai încolo și încoace...

— Atunci, rămâne așa: nu bei șampanie decât din Cupa României...

— Precum ați auzit: altfel nu-mi stă în caracter...

...Bietul Sucitulescu. N'a câștigat Cupa și pe deasupra a rămas și neparolist...

❋

In schimb, Ripensia și-a ținut făgăduiala. A rezistat, cât a fost nevoie, iureșului bucureștean și apoi, ca deobicei, l-a însărcinat pe Dobay să deschidă scorul și cu asta, lucrurile erau lichidate Au mai pus umărul și alde Schwartz și Ciolac și gata victoria. Au intervenit apoi și Binedea, Beke și Cotormani și gata și demonstrația.. După prospect...

❋

Pasionant match, în orice caz. Și excelentă comportare din partea Unirii Tricolor...

Nu fi supărat, domnule Lucescu, că ai parcurs eri 450 kilometri dealungul tușei, fără a reuși să împiedici victoria Ripensiei.

Nu-i mai prinzi dumneata odată în Obor?...

Jack Berariu

După match, jucătorii Ripensiei s'au fotografiat în jurul prețiosului trofeu

CONSIDERAȚIUNI

S'a terminat deci și a treia ediție a Cupei României, după o finală pe care cei 15.000 spectatori au urmărit-o cu multă pasiune și care s'a terminat — fără discuție — cu victoria celui mai bun.

La acest soroc se cuvine, înainte de a intra în analiza matchului, o subliniere: finala Cupei României a fost jucată de echipele cele mai reprezentative ale curentelor existente în footbal ul românesc.

Intr'adevăr, dacă anul trecut superioritatea Ripensiei era discutabilă, căci terminase greu, sleită, campionatul și pierduse în finala Cupei, anul acesta nimeni nu va putea contesta un lucru: CA RIPENSIA ESTE CEA MAI BUNA ECHIPA DIN ȚARA. Nu pentrucă are, în campionat o situație care — orice s'ar întâmpla — nu o poate scoate din fruntea clasamentului. Și nici pentru că a câștigat cupa României. Câștigătoare a campionatului național și a cupei României, deci a singurelor competițiuni în care participă, o echipă poate desigur pretinde calaficativul de cea mai bună din țară. S'ar găsi totuși unii cari ar contesta aceste certificate. Ce nu se poate contesta în football?...

Ripensiei de asăzi, Ripensiei din întreg acest exercițiu de activitate footballistică, nu i se poate însă contesta nimic. E, Hotărât, cea mai bună echipă din țară.

— Dar echipa aceasta nu îmbătrânește, nu obosește? — E o întrebare foarte firească pe care desigur că și-o pune și cel mai puțin priceput în ale footballului.

E o întrebare cu atât mai logică, cu cât Ripensia nu numai că nu îmbătrânește, ci întinerește. PROGRESEAZA. Astăzi, — o spunem fără teamă că putem fi desmințiți — Ripensia este în progres față de anul trecut. Mărturie stă dubla performanță de anul acesta: cupa și campionatul, atâtea frumoase victorii în compania unor adversari străini de cea mai confirmată clasă și forma sclipitoare în care se găsește. Această formă — e eufemistică noțiunea, dar o vom desvolta îndată — ne-a făcut să spunem, deasupra întregului lanț de performanțe, că Ripensia este astăzi cea mai bună echipă din țară.

Forma ei? Toți jucătorii se găsesc într'o admirabilă condiție fizică. Echipa, care niciodată nu a fost lipsită de technică și de omogenitate, beneficiază astăzi de jucători valizi și de trei compartimente perfect echilibrate. Și mai presus de toate, echipa știe cum să joace pentru fiecare adversar, știe să-și dozeze resursele, ȘTIE SA-ȘI CONSUME PARTENERUL și să speculeze fiecare moment de derută din tabăra adversă.

Pentru toate acestea, Ripensia a cucerit, pe merit, cupa și campionatul național.

Ripensia reprezintă o tendință

Spuneam însă mai sus că Ripensia este o echipă reprezentativă a unui curent din footballul românesc.

E adevărat. Ripensia reprezintă cel mai strălucit, tendința către un football clasic. Adică, acel football în care mingea se joacă pe jos, jucătorii aleargă foarte puțin iar balonul oricât de mult. Cât privește aranjamentul pe teren, el este de așa manieră încât fiecare compartiment să se întrebuințeze în egală măsură. Un foarte puțin pronunțat dublu V. la înaintare pentruca legătura între compartimente să se poată face mai ușor și pentru a fi mai bine speculate punctele decisive ale ofensivei: Dobai și Bindea.

E, după cum spuneam, o tendință, una dintre tendințele footballului românesc, pe care o realizează cel mai bine Ripensia.

ALTE TENDINȚE

Mai sunt și alte tendințe, alte curente, în footballul nostru. Desigur, nu rezultatul unor studii, unor adaptări la posibilitățile jucătorilor respectivi. Existente însă, pentrucă.. așa a fost să fie, așa s'a întâmplat.. Dintre toate, desigur că aceia a CAO-ului este mai bine definită. Dar aceasta nu o recomandăm nimănui. E, uneori, frumoasă pentru ochi, dar niciodată nu va fi rodnică.

Celelalte tendințe sunt gâtuite fie de nepriceperea conducătorilor, fie sub presiunea împrejurărilor.

Cunoaștem bunăoară echipe cari ar da un randament mult mai mare dacă s'ar decide la un stil anume. Dar când ești gata să crezi că și-a găsit acea siluetă proprie — fără de care o echipă nu poate pretinde certificate — constați că încearcă un alt stil. Păcatul este în cosmopolitismul jucătorilor. Temperamente vijelioase, alături de firi potolite. Jucătorii impetuoși, alături de technicieni rafinați, dar ponderați. Vom găsi astfel la Universitatea o înaintare de oameni vijelioși ca Orza, Păunescu, Ploeșteanu, Draga, având drept conducător pe Szanislo, un jucător technic, calculat. Cei patru se străduesc să facă jocul lui Szanislo și-și neglijează aptitudinile lor firești, iar Szanislo încearcă să intre în nota de joc a coechipierilor și nu-și face jocul său normal. In aceste condițiuni, echipa este în deficit.

Am luat exemple dela «U», din întâmplare. Am putea găsi altele, în ori care echipă. Am putea cântări pe un Palmer în raport cu Korony, pe un Rafinsky în raport cu.. Atila, un Eissenbeisser în raport cu Mihăilescu și Ionescu...

Școala footballului autohton

Dintre toate echipele diviziei, două au fost însă acelea cari și-au creiat o siluetă, un stil, o tendință caracteristică. Acestea au fost Venus și Unirea Tricolor.

Când Venus își găsise stilul convenabil și când a căutat să-l păstreze, a câștigat campionatul național și a reușit o seamă de performanțe senzaționale. Atunci însă echipa beneficia de o înaintare în care jucătorii se potriveau ca posibilități și ca temperament. De altfel, ce altă mai bună confirmare a susținerilor noastre decât faptul că tripleta Venusului o alcătuiau cei trei frați Vâlcov, deci trei temperamente potrivite?

Incontestabil că Sepi este cu câteva clase superior lui Colea Vâlcov. Dar ce folos că nu are un temperament asemănător coechipierilor săi?..

Schimbând vechea formulă de echipă, care reușise într'un anumit moment să deseneze primele linii ale unui football cu specific românesc, VENUS A CEDAT UNIREI TRICOLOR CINSTEA DE A REPREZENTA ȘCOALA FOOTBALLULUI AUTOHTON.

După Ripensia (și, poate, după Amefa, care dispune de o echipă foarte bine echilibrată) Unirea Tricolor este una din cele mai complecte formații din țară. Susținem aceasta în ciuda rezultatului de eri și în pofida situației ingrate pe care echipa oboreană o deține — vremelnic — în clasamentul campionatului național.

Nu știm cui trebuie adresate felicitările — probabil conducerii pentru principiu și lui Steinbach pentru aplicarea lui — fapt este însă că Unirea Tricolor reprezintă echipa viitorului.

Cu o perseverență care a fost într'o vreme ironizată dar căreia i se adresează astăzi juste și unanime elogii, Unirea Tricolor nu a vânat vedete, nu a alergat după nume. A preferat să și le creeze singură.

Acesta a fost principiul. De a-

(Continuare în pagina 3-a)

Petrică Rădulescu prinde frumos o minge pe sus

Al doilea goal al Ripensiei, marcat de Schwartz

Stânga: la un atac al Unirei Tricolor, Pavlovici este depășit, dar Bürger salvează în ultimă instanță; _mijloc:_ Petrică Rădulescu blochează, în timp ce Boteanu îl stăpânește pe Bindea; _dreapta:_ ajuns aproape de tușe, Dobai centrează.